

[Kirsten Lee]

re diagnosticere hjernedøds kriteriet. Det er et højteknologisk døds kriterium. Og i udkastet til betænkningen er det også forudsat, at to læger medvirker ved diagnosen.

Men jeg accepterer juristernes formuleringss-problem. Døden skal naturligvis være indtrådt, før organer kan udtages. Og det afgørende for mig er, at hjernedøden med den formulering, der ligger her, er meget præcist og snævert defineret, og den kan ikke ændres, uden at det kommer på Folketingets bord. Det anser jeg for afgørende, idet man i USA, så vidt jeg har fået oplyst, er begyndt at diskutere, om man ikke kunne ændre kriteriet lidt og bruge en patient i transplantationsøjemed, såfremt der er en lille refleks eller måske et andet lille livstegn. En sådan ændring vil ikke og bør ikke kunne finde sted her i landet uden Folketingets medvirken. Det er, som det skal være.

Det er for os også afgørende, at der nu skal samtykke til de lægevidenskabelige obduktioner. Den gældende retstilstand, hvor folk skal vide, at de har ret til at sige nej til obduktion, er ikke acceptabel. Ingen har pligt efter nugældende ret til at informere mennesker om, at de har ret til at sige nej, og der er heller ikke nogen, der gør det. Det vil sige, at det faktisk kun er jurister og mennesker, der er ansat i sundhedssektoren, der kender til reglen. Det ændres nu, og det er et afgørende fremskridt.

Der har været betydelig debat om det at give samtykke til at være organdonor. Det har hele tiden været min opfattelse, at man skal respektere det, en afdød har givet udtryk for, hvad enten det er et ja eller et nej. Det kan være skrevet ned, men er det ikke det, skal man spørge de pårørende.

Vi mener ikke, at alle nødvendigvis skal tage stilling til, hvad der skal ske eller ikke ske med dem, såfremt de skulle lide døden på et tidspunkt og under omstændigheder, der gør dem til potentielle organdonorer. Derfor tror jeg ikke, et organdonorregister er hensigtsmæssigt, og lad det så være begrundelsen for, at vi heller ikke støtter Kristeligt Folkepartis forslag.

Fra flere sider er det blevet sagt, at nu skulle Folketinget skynde sig lidt med at vedtage hjernedøds kriteriet, for der er ikke nok organer til transplantation.

Jeg synes, det er værd at påpege, at der hverken bliver flere eller færre organer ved, at vi indfører hjernedøds kriteriet, og her tænker jeg

specielt på nyrerne. Det er lægerne, der står ved den seng, hvor en potentiel nyredonor ligger. Det er lægernes ansvar, og det er lægernes opgave at afklare spørgsmålet om, hvorvidt en afdød kan bruges som donor, sammen med de pårørende.

Hvad transplantation af væv fra levende angår, er der i det nuværende lovforslag en styrkelse af barnets retsstilling. Man kan vel med rimelighed spørge, hvor langt forældremyndigheden egentlig rækker. Efter vores opfattelse bør man ikke konkludere, at en af forældrene undtagen i ekstreme tilfælde kan bestemme et så vidtgående indgreb i et andet menneskes fysiske integritet, som det er at tillade, at der f.eks. fjernes en nyre fra en mindreårig, med henblik på at den skal gives til en bror eller søster.

Der er et lille afsnit om søloven, hvor den gældende retstilstand er uacceptabel. Der er stort set ingen rettigheder for søfolk, der dør til søs, og der bliver nu foretaget drøftelser mellem justitsministeren og industriministeren, så den retstilstand kan komme i orden. Det er vi godt tilfredse med.

Jeg synes, det er værd her til sidst at sige tak til Etisk Råd for det arbejde, de har lagt i denne sag, og for den lødighed, de har været med til at sikre at hele dette emne har fået i forbindelse med den offentlige debat, der har været omfattende. Jeg synes, det til fulde viser betydningen og rigtigheden af, at vi har et etisk råd.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg forstår fuldt ud, at fru Kirsten Lee er meget optaget af, at den måde, som vi nu beskriver i loven, hvorved vi giver læger ret til at foretage de nødvendige indgreb for at kunne gennemføre transplantationer, er så velbeskrevet, at der ikke vil kunne manipuleres med den uden om Folketinget.

Derfor vil jeg gerne have lov til at spørge fru Kirsten Lee, om hun ikke mener, at den beskrivelse, der er givet i Kristeligt Folkepartis lovforslag i § 3, om, hvordan man skal forholde sig ved konstateringen, også opfylder de krav til sikkerhed, som fru Kirsten Lee efterlyser. For jeg opfattede det sådan, at det skulle være et af argumenterne for, at man var nødt til at følge regeringens forslag. Personlig ser jeg ikke nogen svaghed i Kristeligt Folkepartis forslag på